

Hà Nội về đêm

Tác Giả: Trán Máng Tú

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 12:42

Tácháp choáng hoàng hôn, Hà Nội đã khoác lên đáu mát chiác khăn voan máng màu xám,

Hà Nội hình nháchám lái mát chút này, nháng lái hái há mát chút khác. Tátám khăn voan nhìn ra hay đáng ángá ngoài nhìn vào, Hà Nội về đám giáng nhá mát bài thá dài, cát ra táng đán. Có đán sát se lòng, có đán máhánh tranh tháy mác, có đán nhá sông Lô láng cháy, có đán nhá sông Hồng lúc cán đáy.

Hình: Wikipedia Commons

Khi xe cáa nháng ngái đi làm theo giá giác cá đánh đã đáu á giáa phòng khách cáa mái gia đình, sau cánh cáa đóng, là thái đám cáa nháng ngái có tián đi ăn ngoài, đi chái buái tái. Xe ít đi và ngái đi bánháu hán.

Hà Nội đang sáa soán cho mát năm đi qua, mát năm sáp đán, nên đèn má sáng choang trên phá đám Hà Nội. Đác biát khu phá cá là nái du khách tá háp rát đáng. Đái vái tái, không phá nào đáp báng phá Hàng Mã dù ban ngày hay vá đám. Cái màu đá rác đán căng mách máu áy,

Hà Nội về đêm

Tác Giả: Trn Mng Tú

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 12:42

---

nhu m hng lên t t c làn da c a ai khi b c vào khu ph đó. Đ nhang, đ đèn l ng, đ chân n n, đ phong bao, đ câu đ i. Ch nào cũng toàn màu đ . Đ r c r , đ n ng n n, đ nh bài th tình, đ nh ly r u c i, đ nh áo tr ng nguyên, đ nh áo cô dâu đ ng tr c bàn th gia tiên. Chao ôi, màu đ ! Đ n Hàng Mã r i, đ m v gi c ng c a tôi, gi c m c a tôi cũng toàn màu đ . Ng i Hà Nội đ n Hàng Mã đ mua nhang đèn, vàng h ng đi tr l . Đ u năm xin l , vay v n chùa nào, thì cu i năm ph i mang vàng h ng đ n t l chùa đó. Ôi, cái phong t c t p quán đó, m i đáng yêu, đáng quý làm sao!

Hà Nội cu i tu n, ph c có “ch đ m”. M t cái ch ch ng bán m t th gì ra h n, và hàng nào cũng “Made in China”; t cái qu n jeans cho đ n khăn quàng c , cái bút chì k lông mày cho đ n đôi gi y cao gót ki u m i nh t; t t c đ u đi qua c a kh u Đ ng Đ ng- L ng S n (c a kh u h u ngh Vi t-Trung) vào bày đ đây. Th nh tho ng cũng có nh ng cái áo len đan v i c a m t bà m nào đó mang ra bán, hay m y đ s Bát Tràng c a ng i bán l , chi m m t cái qu y nh khiêm nh ng. Hàng chè, hàng bánh cũng bày chen chúc trên l đ ng. Cu i năm l i là đ p s m T t, nên hàng T t v nhi u h n, có th đ p h n và may ra r h n. Ch đ m vì th k t c ng ng i, ph n đông là thanh niên thi u n đ ng t u i h n hò và du khách cũng chen chân trong đó. Ng i đi ng m nhi u h n ng i mua.

Tôi là m t ng i lang thang trong cái ch đ m đó; tôi ng m ng i du khách ngo i qu c đ ng mua m t cái kh u trang c a Vi t Nam bày bán chung v i nh ng chi c khăn quàng c c a Trung Qu c. Bà đ a khăn lên ngang mi ng, th t i th lui, r i tìm cách tr giá, cu i cùng tôi th y bà đ a 2 M kim, ng i bán và ng i mua cùng hài lòng; ng m cô bán hàng đ ng gi a đ ng qu n jeans đ i đ t, cô c m hai ba cái tung lên cho khách nhìn rõ, đ i chân cô có mi ng bìa c c tông xé v i ra m t cái thùng nào đó, vi t ngu ch ngo c b ng m c đen: “Đ ng giá 50,000/1 qu n.” (Kho ng 3 M kim), các cô c u chen nhau cúi xu ng đ ng qu n, c m lên, b xu ng. L a mãi v n không ng ý. M t bà m tóc tr ng phau ng i bán chè đ u xanh, cái gách c a bà ch ng ch vài cái chén nh m t bên, n i chè m t bên; lâu l m m i th y m t ng i kéo gh ng i xu ng v i bà. Hai ng i mù đ t nhau (ch c ng i đi tr c sáng h n m t chút) chen vào gi a đám đông, xin ti n. Th nh tho ng cu i dãy qu y hàng là m t ngã ba, v n có m t vài anh xe g n máy không gi lu t c m, xé l lách vào, ch y v t m t cái không coi ai ra gì. Có ng i kêu lên: Ch c l i con “đ i gia” đ y, có tông ph i ai cũng không sao đâu.

Chúng tôi r nhau, t i nay đi ăn l c-tào-xá, chí-mà-phù c a m t ngh sĩ u tú ph Hàng Giày. T khách s n ph Hàng Mành, đi b kho ng năm ngã t thoi, nên chúng tôi t n b . Em tôi, ng i Hà Nội gi i thi u. Ch này, l n tr c ch v , ăn r i, nh không? Có ph i cái l i đi vào ngõ, đen thui, t ng b m đ y khói và đ u v ng (mè) không? Đ ng r i đó ch , v a đ c gi i thi u lên truy n hình đ y nhé.

Hà Nội về đêm

Tác Giả: Tr&n M&ng Tú

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 12:42

Tháng Ch&p, Hà Nội i l&nh, ng&& i Hà Nội co ro trong áo len, áo d, ng&& i xa đ&n t& x& l&nh, thêm cái áo khoác ngoài dày h&n m&t chút, coi nh& đ& m r&i. Chúng tôi thông dong đi b&.

Tôi nh&n ra ch& ăn chè l&n tr&&c, cũng v&n nh&ng cái bàn th&p, nh&ng cái gh& th&p, ng&i chen chúc nhau, gi&y ăn nho nh& trắng tr&ng, v&t đ&y m&t đ&t đen ngòm. Khách ăn toàn ng&& i tr&, th&nh tho&ng m&i có du khách già nh& chúng tôi ghé vào. & ngay l&i vào, v&n hai ng&& i, m&t nam, m&t n& cũng r&t tr&, ng&& i nam v&a ki&m soát, v&a ph&c v&, ng&& i n& thu ti&n.

Hai cái n&i sôi sùng s&c; n&i chí-mà-phù, đang b&n nh&ng m&ng v&ng đen tung dán lên t&&ng thành nh&ng l&p keo d&y, đen, bóng l&&ng; n&i l&c-tào-xá cũng không kém, t&ng t&ng màu vàng nh&p nhúa b&n tung tóe trên mi&ng n&i, r&i xu&ng đ&t, gi&m lê ra l&i đi.

Cái quán chè nóng h&i ban đêm này đ&&c ng&& i Hà Nội đ&t tên cho là: “Nhem nhu&c, nh&ch nh&c, b&n th&u”, nghe ra r&t x&ng đáng. Chúng tôi ng&i vào g&i m&y chén chè, tôi b&ng&& i ph&c v&, làm đ&nguyên m&t chén chí-mà-phù vào áo, may áo cũng m&u đen. Ch&ng nghe th&y ti&ng xin l&i nào c&, ch& đ&&c cô bé ng&i sau l&ng l&y m&y mi&ng gi&y lau h&. Cám &n cô, ít ra cũng có m&t ng&& i Hà Nội i l&ch s&. Có l& b& chè đ& vào áo, tôi ăn không th&y ngon nh& l&n tr&&c, và nhìn c& cái quán, th&y nh&ch nh&c, b&n h&n l&n tr&&c nhi&u. Chúng tôi ăn v&i, đ&nh&&ng ch& cho m&t đám ng&& i tr& khác đang kéo vào, r&i đi ra lang thang th& b&.

Hà Nội ban đêm hình nh& có m&t cái gì khang khác. Hai năm tr&&c tôi ch&a th&y, hay có r&i mà tôi không nhìn th&y. Trên v&a hè c&a ph& hàng B& (góc L&&ng văn Can,) thay vì ch& x&p xe g&n máy, tôi th&y có nhi&u chi&c chi&u cũ đ&&c tr&i ra. Trên m&t vài chi&c th&y đã có ng&& i ng&i; đó là nh&ng ng&& i r&t tr&, qu&n jeans, áo da, hay áo n&. H&ng& i chung quanh m&t cái đi&nh& có m&y con m&c n&&ng, vài chai bia. & m&t cái chi&u khác, m&t t&p ng&& i l&n tu&i h&n m&t chút, có đi& cánh gà, r&&u tr&ng, và có m&t c& bài Tây (bài cào). & cái chi&u sát c&nh ch& có đôi trai gái tr&, đang ng&i ôm nhau r& r&, tr&&c m&t h& th&y có m&i cái &m trà v&i hai cái tách; trà ch&a rót ra. H& ch&a th&&ng th&c trà v&i, h& còn đang ch&m đ&u, th&&ng th&c nhau. Sau l&ng m&y cái chi&u này, là nh&ng ngôi nhà: có nhà t&nhân, cánh c&a đóng kín; có nhà hàng, nh&p nhánh đèn m&u, l&p l&qu&y r&&u, v&ng v&ng đi&u nh&c Jazz, bài hát “When I First Saw You” c&a: Eyen, Tom Lee, Krieger, Henry D; l&i hát v&a đ& bay ra, th& r&i vào nh&ng chi&c chi&u bên ngoài v&a hè: When I first saw you, I said oh my, that’s my dream, that’s my dream? I need a dream to make me strong, you are the only reason I had to go on. Tôi đ&ng l&i, nghiêng tai nghe ti&ng hát. Nh&ng ng&& i đang ng&i trên nh&ng chi&c chi&u tr&i trên v&a hè, trong bóng t&i kia, ch&c m&i ng&& i đ&u có m&t lý do đ& m& gi&c m& c&a mình.

Hà Nội về đêm

Tác Giả: Tr&n M&ng Tú

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 12:42

Có ngái b&n ch& tôi trên xe g&n máy ra t&n khu C&u Gi&y đ& xem ch& đêm c&a rau và trái cây. Ch& đêm & đây h&p đ&n g&n sáng, & m&t góc không có đèn đ&ng, m&t ngái nh& nh& nh& & c&oi âm, không nhìn t& m&t nhau. Ngái đi mua ph&i dùng đèn pin đ& l&a hàng. Ph&n đông là nh&ng ngái & quê lên, mua s& & ch& đêm Đ&ch V&ng (C&u Gi&y) r&i gánh vào trong thành ph& bán l& l&i ngay sáng hôm sau. Tôi đã có l&n th&c đ&y t& 5 gi& sáng, đ&ng trên căn gác nhà em tôi & đ&ng Hòa Mã, g&n ch& H&m, nhìn xu&ng con ph& v&ng, ch& trong s&ng s&m; nh&ng cái bóng bé nh& c&a nh&ng ph& n& t& các c&a ngô thành ph& gánh nh&ng gánh rau xanh, nh&ng gánh hoa đ& màu, k&u k&t vào trong n&i thành, r& ra nhi&u h&ng khác nhau. Và tôi đ& c ch&, ngái đi v& phía ch& H&m đ& bán. Cái nh&c nh&n c&a nh&ng ngái ph& n& l&oi gánh c& trách nhi&m gia đình trên đôi vai g&y gu&c, v&a đ&p, v&a c&m đ&ng, làm tôi liên t&ng đ&n câu th&:

Cô gái Việt Nam &i

N&u ch& hy sinh có & đ&i

Tôi s& n&m vàng muôn kh& c&c

Cho lòng cô gái Việt Nam &i. (H& Dz&nh)

Ch&a h&t đâu, Hà Nội càng khuya càng nhìn rõ cái nh&c nh&n c&a ph& n&. Ph&n đông phu quét đ&ng, phu h&t rác ban đêm là ph& n&. H& làm vi&c trong th&m l&ng. Kh&u trang che ngang mi&ng, ch&i c&m tay, v&a đi v&a đ&y cái xe cút-kít, h& cúi xu&ng l& đ&ng nh&t t&ng gói rác trong nh&ng căn nhà hai bên ph& v&t ra, h& đi vòng nh&ng g&c cây quét đ&ng rác ai đó v&a đ& v&i cu&i ngày. Đôi khi h& nh&t lên m&t bó hoa tàn, đ&ng ti&c r&, ng&m nghĩa m&t chút, l&ng l& m&t chút, r&i m&i b& vào thùng xe. Có bao gi& h& nh&n đ& c m&t bó hoa t& i không nh&?

Trong đêm khuya kho&t đó th&nh tho&ng có m&t đoàn xe g&n máy rú lên nh& nh&ng con thú, phóng điên cu&ng qua m&t nh&ng ngái phu rác, r&i m&t hút, đ& l&i m&t đám khói khét l&t và nh&ng ti&ng đ&ng đ&i trong l&ng ng&c h&, nghe nh& ti&ng đ&i c&a th&i đ&n bom ngày cũ. H& nhìn lên ng&ngác, đ&t n& c thanh bình, th&nh v&ng lâu l&m r&i mà!

H& cúi xu&ng, làm cho n&t đêm nay.

Và cu&i cùng, b&ng đ&ng tôi th&y, & trong nh&ng con h&m m& h& nào đó, & sau m&t g&c cây l&p khu&t nào đó hay t& m&t công viên t&i om; b& c ra nh&ng cô gái tr& l&m, h& trang ph&c khác m&i ngái, b& c đi c&a h& cũng xiêu xiêu, th&nh tho&ng có m&t đ&m l&a đ& trên môi h&. H& đi đâu, v& đâu, m&t hút & m&t góc r& nào, tôi không đoán đ& c, Nh&ng ch&c h& cũng ph&i đi bán, đi mua m&t cái gì đó đ& ki&m s&ng cho nguyên ngày mai. H& là nh&ng cô gái ch& bi&t ki&m s&ng khi bóng đêm đ& xu&ng. Đ&m l&a trên môi có gi& h& &m đ& c su&t đêm nay?

Hà Nội về đêm

Tác Giả: Tr&n M&ng Tú

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 12:42

Tôi đi trong Hà Nội về đêm, ngắm nhìn nh&ng vì sao nhỏ nh&ng lấp lánh trên bầu trời, cúi mắt nhìn xuống nh&ng v&a hè ch& lạnh, ch& về toang hoang trên mặt đất. Biết là mình đang đi giữa quê hương; mắt chút vui, mắt chút buồn, mắt chút băng khu&ng. Hơn ba mươi năm rồi đây nh&! bỗng thấy thêm đ&c mắt câu thơ :

*Em về đi giữa đêm Hà Nội
ph& c& m& h& b&& c chân ai
ti&ng ch&i ng&& i phu đang quét lá
sao em nghe nh& ti&ng th& dài. (Th& -TMT)*

V& thăm quê 1/2010